

displicens decreverint; semper is causabitur, quod in memorata Abbatis Epistola effutis pag. 39. Ministri Curiae Romanae seduci se à factionibus finunt in Propositionum examine, & censuris. Pag. 15. in Censuris Romanis modica appetit aequitas, & amor pacis. Pag. 30. certum est, Decreta civilia magis justitiae, & aequitati conformia esse, quam Decreta Romanae Curiae. Rursus pag. 15. Censurarum Romanarum scopus est, fovere discordiam inter Religiosorum Ordines, & Theologos Catholicos. Quamdiu damnabitur, vociferare perget, ut in Dialogis circa Priorem Observationum Moralium proscriptionem in præfatione, iram injustum Romanæ Curiae adversus Cleri Comitia fuisse veram causam emissi fulminis in librum, & Eminentissimum ejus Approbatorem. Nulla quidem Approbatoris mentio in Decreto est; sed ingenium Quesnelli schismaticum ubique disseminandis discordiae zizaniis intentum, accusare coram toto orbe audet Summum, & verè Sanctissimum Christi Vicarium, quasi vindictæ suæ, ut ait, iniquissimæ litasset doctrinam sanam, eamque in libro per omnia Catholicico censurâ hæreseos commaculasset. Quomodo igitur nunc hypocrita se ad Pontificis pedes animo prostratum simulat, & Consultores poscit, ac Qualificatores ab omni suspicione intactos, & à partium studio, atque ab amoris, & odii stimulis prorsus remotos, qui totam Romanam Curiam, atque ipsum in primis Pontificem odii stimulis adeò pulsatum exhibet, ut censuram hæreseos libro Catholicico impingat, atque ita fallat Ecclesiam in re gravissima, veritati non levius vulnus, quam authoris famæ per calumniam infligens.

In ipso opere pag. 4. ad objectam sibi eamdem CLEMENTIS XI. Bullam solitâ suâ impudentiâ Quesnelli respondet: Non est cur existimes Decreta omnia, que Pontificis præfere no men ferunt, aquæ justa esse. Eorum Autobores homines sunt similes nobis: Roma est ceterarum instar curiarum, immo plus quam ceteræ theatrum humanorum, & pravorum affectuum, ubi avaritia, vindicta, emulatio, artes subdole non minus, quam alibi dominantur. Unde quoquaque ad examen alterum Consultores, ac Theologos Pontifex adhibuerit, si sententia feratur Quesnelli gustui non accommodata, non alia ab ipso submissio expectanda est, non aliud responsum quam priori simile, audacissimo factionis Schismaticæ Coryphæ dignum. Hanc suspicionem minime temerariam, ea quæ Constitutionem UNIGENITUS secuta sunt Quesnelli opera, comprobarunt.

Non major spes est fore, ut Postulato secundo Pontifex unquam satisfacere valeat.

Qualificatorem Pontifex delegerat virum idiomatici Gallici intelligentiâ abunde instrutum, doctrinâ, pietate, modestiâ præstantem, atque omni prorsus majorem exceptione. Quia autem Quesnelli liber in eo primum judicio condemnatus est, quibus ab effrâni scriptore dicam, an histrione, conviciis Qualificator impetratus est! Nunquam igitur Quesnelli acquiesceret, nisi nationis Gallicæ Theologis libri discussio committatur. Si vero & illis causam referentibus Quesnelli ceciderit, in promptu iterum Querela, & protestatio erit, illos non fuisse quales Alexand. VII. præscripserat, & Quesnelli Postulato priore experti, ab omni suspicione intactos, & à partium studio, atque ab amoris, & odii stimulis prorsus remotos. Quisquis enim Sorbonicos, & quosvis alios Gallie Theologos noverit, fatebitur omnes Jansenio, vel favere, vel adversari, nullos repertiri medios, & quis Christianus doctrinam catholicam inter, & hæreticam medius esse possit? A quibusunque ergo Qualificatori bus, Consultoribus, Judicibus damnari librum, & propositiones suas Quesnelli conspicerit, semper redibit calumnia, se ab adversariis damnatum.

Verum cuius sectæ perversissimæ hæreticus idem causari nequeat? Quis proinde sacris judicibus non poterit opponere, quod Judices non fuerint ab omni suspicione intacti, & à partium studio, atque ab amoris, & odii stimulis prorsus remoti? Quomodo autem Romani damnantes librum Gallicum, satis illud Idioma calluerint, quando proscribentes Jansenium, nè Latinum quidem, si Jansenii creditimus, assecuti sint? Sic audax Gerberonus, vel quisquis eo adjutore, & mangone edidit infamem strenam Questoribus Fidei destinatam pag. 4. Sinit ut Decreta vestra omnia habeantur tanquam irrita, quibus Augustinum (Jansenii) damnatis, cujus nè idioma quidem Latinum percipits. Ut itaque secundo Quesnelli Postulato juxta ejus mentem Pontifex annuat, evocandi necessario è Gallis sunt non lingua sollemmodo, & Theologiæ peri ti, sed Janseniano pariter conspersi pulvere, qui omnibus Quesnelli sententiis suffragentur, certè nullas censurâ dignas pronuntient, alias non erunt ipsi à suspicione intacti, non à partium studio, & odii stimulis remoti.

Tertium Postulatum non minus fraudulentum est; nihil enim apparet æquius, quam ut nemo damnetur inauditus, nemini denegetur locus defensionis, qui usus omnium gentium legibus firmatus est. Verum quod in personarum damnatione locum obtinet, & à Sede Apostolicâ solicite servatur, ad libros